

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง
ว่าด้วยประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณ
พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้างมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกาศ ก.พ.อ. เรื่องมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา บุคลากรและผู้ปฏิบัติงานอื่นในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) และ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ สภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๗ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหงว่าด้วยประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิก “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้างมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๕๑” และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง และประกาศอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๓ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“จริยธรรม” หมายความว่า การกระทำที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติตามศีลธรรมอันดีงาม

“จรรยาบรรณ” หมายความว่า ประมวลความประพฤติที่กำหนดขึ้นเพื่อรักษาและส่งเสริม เกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหารและบุคลากรของมหาวิทยาลัยและผู้เรียน โดยคำนึงถึงลักษณะอำนาจหน้าที่ ลักษณะวิชาชีพ และลักษณะวิชาการ

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยรามคำแหง

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหง

“ก.บ.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยรามคำแหง

“นายกสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง

“ผู้บริหาร” หมายความว่า อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี หัวหน้าภาค หัวหน้าและรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขต ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าหน่วยงานและรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง ตามที่ ก.พ.อ. กำหนด หรือตำแหน่งอื่นตามที่ ก.พ.อ. กำหนด

“บุคลากรของมหาวิทยาลัย” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง พนักงานมหาวิทยาลัย ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างบรายได้ และลูกจ้างมหาวิทยาลัย สังกัด มหาวิทยาลัยรามคำแหง

“ผู้เรียน” หมายความว่า ผู้ที่ลงทะเบียนเรียนในทุกหลักสูตร ทุกโครงการ รวมทั้งผู้ที่ลงทะเบียนเรียนหรือสอบในลักษณะอื่นที่ไม่ใช่เป็นการเรียนหรือสอบในหลักสูตรปกติทั่วไป

หมวด ๑

มาตรฐานทางจริยธรรมและจรรยาบรรณพื้นฐาน

ข้อ ๕ นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร บุคลากรมหาวิทยาลัย และผู้เรียน ต้องมีจริยธรรมและจรรยาบรรณ ต้องรักษาและปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมและจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ตามข้อบังคับนี้อย่างเคร่งครัด ได้แก่

- (๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่
- (๓) กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม
- (๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว มีจิตสาธารณะ
- (๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
- (๖) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ
- (๗) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

หมวด ๒

จริยธรรมและจรรยาบรรณเฉพาะตำแหน่ง

ส่วนที่ ๑

จริยธรรมและจรรยาบรรณสำหรับนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๖ นอกจากต้องปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมและจรรยาบรรณพื้นฐานตามข้อ ๕ แล้ว นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติตามจริยธรรมและจรรยาบรรณ ดังนี้

- (๑) ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับการประชุมสภามหาวิทยาลัย และมติที่ประชุมคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย
- (๒) กำกับดูแลมหาวิทยาลัยตามอำนาจหน้าที่เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อมหาวิทยาลัย และประเทศชาติโดยรวม
- (๓) วางตนเป็นกลางและรับฟังความคิดเห็นที่หลากหลายในที่ประชุม
- (๔) กำกับดูแลผู้บริหารให้ยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล
- (๕) อุทิศตนในการปฏิบัติหน้าที่
- (๖) ดำรงไว้ซึ่งชื่อเสียงและเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๒

จริยธรรมและจรรยาบรรณของผู้บริหาร

ข้อ ๗ นอกจากต้องปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมและจรรยาบรรณพื้นฐานตามข้อ ๕ แล้ว ผู้บริหารต้องปฏิบัติตามจริยธรรมและจรรยาบรรณ ดังนี้

(๑) รักษาและปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ มติสภามหาวิทยาลัย มติคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย มติคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัย ประกาศของ สภามหาวิทยาลัย ประกาศของมหาวิทยาลัย รวมตลอดถึงมติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๒) บริหารราชการอย่างรอบคอบ รับผิดชอบ ซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้ บริหารทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด

(๓) ดำเนินการพัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามนโยบายหรือคำมั่นที่ตนให้ไว้

(๔) ส่งเสริมและกำกับดูแลผู้ใต้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติตามจริยธรรมและจรรยาบรรณ ตามข้อบังคับนี้

(๕) ไม่ใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ไม่ละเลยหรือเพิกเฉยเมื่อพบเห็น การกระทำที่ผิดกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือเข้าข่ายการกระทำที่ทุจริต

(๖) เคารพและสนับสนุนเสรีภาพทางวิชาการและเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ภายใต้อำนาจของกฎหมาย

(๗) บริหารราชการด้วยหลักธรรมาภิบาล ยุติธรรม และรับฟังความคิดเห็นของ ผู้ใต้บังคับบัญชา

(๘) อุทิศตนในการปฏิบัติหน้าที่

(๙) อารังไว้ซึ่งชื่อเสียงและเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๓

จริยธรรมและจรรยาบรรณสำหรับบุคลากรของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๘ นอกจากต้องปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมและจรรยาบรรณพื้นฐานตามข้อ ๕ แล้ว บุคลากรของมหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติตามจริยธรรมและจรรยาบรรณ ดังนี้

(๑) ยึดมั่นและส่งเสริมเสรีภาพทางวิชาการและเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของ ผู้อื่นภายใต้อำนาจของกฎหมาย

(๒) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนและบุคคลทั่วไป ปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี มีความรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ

(๓) ปฏิบัติหน้าที่ต่อผู้อื่นอย่างเป็นธรรม เสมอภาค มีเมตตา ไม่ใช้ความรุนแรงไม่ว่า ในกรณีใด ๆ และไม่ใช้อำนาจครอบงำผู้เรียน

(๔) บุคลากรของมหาวิทยาลัยต้องมีความซื่อสัตย์ทางวิชาการ ไม่นำผลงานของผู้อื่น มาเป็นผลงานของตน ไม่ลอกเลียนงานของผู้อื่น ไม่สร้างข้อมูลหรือข้อเท็จจริงอันไม่มีอยู่จริง (fabrication) ไม่บิดเบือนข้อมูลหรือข้อเท็จจริง (falsification) ไม่นำผลงานของตนเองในเรื่องเดียวกันไปเผยแพร่ในวารสาร ทางวิชาการหรือเอกสารอื่นใดมากกว่าหนึ่งฉบับ ในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่ รวมถึง ไม่คัดลอกข้อความใด ๆ จากผลงานเดิมของตน โดยไม่อ้างอิงผลงานเดิมตามหลักวิชาการ

(๕) ไม่เห็นแก่ผู้มีสสินจ้างหรือเรียกรับผลประโยชน์ใด ๆ จากผู้หนึ่งผู้ใดไม่ว่าจะในรูปแบบใด

(๖) ไม่ล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้เรียนซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

(๗) ส่งเสริมและสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ ปฏิบัติตนเยี่ยงกัลยาณมิตรต่อกัน และมีส่วนร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัย ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

(๘) ไม่กลั่นแกล้งด้วยการร้องเรียนเพื่อนร่วมงานหรือผู้ร่วมปฏิบัติราชการ ในมหาวิทยาลัยด้วยข้อความอันเป็นเท็จที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อมหาวิทยาลัยหรือผู้ถูกร้องเรียน

(๙) ไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

(๑๐) อุทิศตนในการปฏิบัติหน้าที่

(๑๑) ถำรงไว้ซึ่งชื่อเสียงและเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย

การละเมิดความในวรรคแรก (๔) (๕) และ (๖) และการใช้ความรุนแรงต่อผู้เรียน ตาม (๓) ให้ถือเป็นการกระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง

การละเมิดความในวรรคแรก (๘) หากบุคลากรผู้กล่าวหาหรือผู้ร้องเรียนใช้สิทธิโดยสุจริตเพื่อการตรวจสอบ ย่อมไม่เข้าข่ายการกระทำความผิดทางวินัย เว้นแต่พฤติการณ์ของการกระทำดังกล่าวปรากฏชัดแจ้งว่ากล่าวหาหรือร้องเรียนด้วยข้อมูลอันเป็นเท็จหรือจงใจบิดเบือนข้อมูลโดยไม่มีการตรวจสอบตามขั้นตอนหรือตามกระบวนการของมหาวิทยาลัยที่สามารถตรวจสอบได้ให้รอบคอบเสียก่อน การร้องเรียน การกล่าวหา หรือพฤติการณ์ดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการกลั่นแกล้งตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และเข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง

การละเมิดความในวรรคแรก (๙) หากก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ให้ถือเป็นการกระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๔

จริยธรรมและจรรยาบรรณสำหรับผู้เรียน

ข้อ ๙ นอกจากต้องปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมและจรรยาบรรณพื้นฐานตามข้อ ๕ แล้ว ผู้เรียนต้องปฏิบัติตามจริยธรรมและจรรยาบรรณ ดังนี้

(๑) ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด และไม่ละเมิดข้อกำหนดด้วยวินัยนักศึกษา

(๒) รับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง ประพฤติตนอยู่ในศีลธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมอันดีงาม

(๓) แสดงกิริยามารยาทสุภาพเรียบร้อย ไม่ก้าวร้าวต่อผู้อื่น

(๔) มีความซื่อสัตย์สุจริตในการเรียนหรือการสอบ ไม่ให้ผู้อื่นเข้าเรียนแทน หรือสอบแทน หรือไม่ว่าจ้างให้ผู้อื่นทำผลงานทางวิชาการทั้งหมดหรือบางส่วนอันเป็นสาระสำคัญของผลงานนั้น ๆ แทนตน

(๕) ไม่กลั่นแกล้งผู้อื่นด้วยการร้องเรียนด้วยข้อความอันเป็นเท็จ

(๖) ไม่สร้างความแตกแยกให้เกิดขึ้นในชั้นเรียน เสริมสร้างความสามัคคี และจรรโลงไว้ซึ่งชื่อเสียงเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามความในวรรคแรก (๔) มหาวิทยาลัยอาจพิจารณาลบชื่อออกจากการเป็นผู้เรียน

หมวด ๓

กลไกในการส่งเสริม ตรวจสอบ และบังคับใช้จริยธรรมและจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๐ ให้มหาวิทยาลัยประกาศเผยแพร่จริยธรรมและจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้
ต่อสาธารณะ

ข้อ ๑๑ ให้มี “คณะกรรมการจริยธรรมและจรรยาบรรณ มหาวิทยาลัยรามคำแหง” เรียกโดยย่อว่า
“กจจ. ม.ร.” แต่งตั้งโดยสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมายหนึ่งคน เป็นประธาน
(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยที่เลือกตั้งจากคณาจารย์ประจำตามที่สภามหาวิทยาลัย
มอบหมายหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๓) ประธานสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัย เป็นกรรมการ
(๔) ประธานสภาข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างมหาวิทยาลัย เป็นกรรมการ
(๕) รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายหนึ่งคน เป็นกรรมการ
(๖) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่เสนอโดยอธิการบดีสองคน เป็นกรรมการ
(๗) ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีหรือผู้อำนวยการกองที่อธิการบดีมอบหมายหนึ่งคน
เป็นเลขานุการ และให้ กจจ. ม.ร. พิจารณาแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

ข้อ ๑๒ ประธานและกรรมการ กจจ. ม.ร. ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม
ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้บริหาร พ.ศ. ๒๕๖๒
หรือที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น

ข้อ ๑๓ กจจ. ม.ร. มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี เมื่อดำรงตำแหน่งครบวาระอาจได้รับ
การแต่งตั้งอีกวาระหนึ่งได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับกรรมการตามข้อ ๑๑ (๓) และ (๔)

นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ประธานและกรรมการ กจจ. ม.ร. พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย
(๒) ลาออก
(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการในประเภทนั้น ๆ
(๔) สภามหาวิทยาลัยมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง
(๕) ที่ประชุม กจจ. ม.ร. มีมติให้ออกจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการเท่าที่มีอยู่อันเนื่องมาจากการบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือ
หย่อนยานในสมรรถภาพ และให้กรรมการเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปโดยถือว่าไม่ขาดองค์ประกอบ
ของคณะกรรมการ กจจ. ม.ร.

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใดและยังมิได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่ง
บุคคลที่จะดำรงตำแหน่งที่ว่างนั้น ให้คณะกรรมการ กจจ. ม.ร. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่ตำแหน่งประธานว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้ที่ประชุม กจจ. ม.ร. เลือกกรรมการ
กจจ. ม.ร. คนใดคนหนึ่งที่เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยเป็นประธานชั่วคราวจนกว่าสภามหาวิทยาลัย
จะแต่งตั้งประธานคนใหม่

ข้อ ๑๕ กจจ. ม.ร. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรม
และจรรยาบรรณต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อกลั่นกรองให้เป็นนโยบายและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยต่อไป

(๒) ตรวจสอบและกลั่นกรองข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการละเมิดจริยธรรมและจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้

(๓) พิจารณาและวินิจฉัยชี้ขาดกรณีที่มีการละเมิดจริยธรรมและจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้ หากการละเมิดเป็นกรณีที่เข้าข่ายกระทำความผิดทางวินัยให้รายงานให้อธิการบดีทราบเพื่อพิจารณาดำเนินการทางวินัยโดยคณะกรรมการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป และให้ถือสำนวนการสอบสวนของ กจจ. ม.ร. เป็นสำนวนการสอบข้อเท็จจริง

(๔) กำกับดูแลการดำเนินการตามกระบวนการรักษาจริยธรรมและจรรยาบรรณรวมทั้งขับเคลื่อนกลไก การบังคับใช้ และการประเมินผลการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ และในทุกสิ้นปีงบประมาณต้องจัดทำรายงานประจำปีของมหาวิทยาลัยตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนด หรือที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต่อไป

(๕) ส่งเสริม สนับสนุน ให้ความรู้แก่บุคลากรมหาวิทยาลัยและผู้เรียนให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานทางจริยธรรมและจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้และมาตรฐานทางจริยธรรมและจรรยาบรรณอื่นใดที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความเข้มแข็งทางด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัยต่อไป

(๖) ติดตามและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดจากการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้เพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัย และการวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัยให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๔

ระบบการดำเนินงานมาตรฐานทางจริยธรรมและจรรยาบรรณ

ส่วนที่ ๑

การสอบสวน การพิจารณา และการอุทธรณ์

ข้อ ๑๖ การริเริ่มดำเนินการทางจริยธรรมหรือจรรยาบรรณ อาจกระทำได้โดยผู้กล่าวหาซึ่งต้องยื่นพยานหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือพยานบุคคล ตลอดจนพยานอื่นใดที่สนับสนุนข้อกล่าวหาอย่างชัดเจน หรือหากผู้บังคับบัญชาพบเห็นหรือได้รับรายงานการละเมิดจริยธรรมและจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้ให้รายงานให้อธิการบดีเพื่อเสนอ กจจ. ม.ร. พิจารณาและวินิจฉัยตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ในกรณีที่ผู้บริหารเป็นผู้ละเมิดเสียเอง ให้ผู้พบเห็นการกระทำดังกล่าวเสนอเรื่องต่อนายกสภามหาวิทยาลัย พร้อมพยานหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือพยานบุคคล ตลอดจนพยานอื่นใดที่สนับสนุนข้อกล่าวหาอย่างชัดเจน และให้นายกสภามหาวิทยาลัยเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อมีมตินำเสนอต่อ กจจ. ม.ร. พิจารณาและวินิจฉัยตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ข้อ ๑๗ การดำเนินการสอบสวนและการพิจารณาข้อกล่าวหาว่าผู้ใดละเมิดจริยธรรมและจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้ ต้องยึดหลักการให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหา โดยอย่างน้อยต้องแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เปิดเผยพยานหลักฐานให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา และต้องเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาได้โต้แย้งหรือแก้ข้อกล่าวหาอย่างเหมาะสมและเพียงพอ

ในการนี้ให้ กจจ. ม.ร. มีอำนาจเรียกบุคคลใดมาเป็นพยาน หรือมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริง หรือเรียกพยานหลักฐานจากหน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องได้

ในกรณีที่ กจจ. ม.ร. เห็นว่าการสอบสวนพยานหลักฐานใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็นหรือมีใช้พยานหลักฐานในประเด็นสำคัญ จะงดการสอบสวนพยานหลักฐานนั้นก็ได้

ข้อ ๑๘ ให้คณะกรรมการ กจจ. ม.ร. เสนอรายงานการตรวจสอบและวินิจฉัยการละเมิดจริยธรรมและจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้ต่อนายกสภามหาวิทยาลัยหรือต่ออธิการบดีแล้วแต่กรณีเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่การปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรของมหาวิทยาลัยกลุ่มใดมีกฎหมาย ประกาศ หรือประมวลจรรยาบรรณวิชาชีพกำกับ หากไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ถือว่ากฎหมาย ประกาศ หรือประมวลจรรยาบรรณวิชาชีพนั้น เป็นส่วนหนึ่งของประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณในข้อบังคับนี้ด้วย

การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพจะเข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดทางวินัยด้วยหรือไม่ ให้เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพนั้น ๆ กำหนด

ในกรณีที่ข้อกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพไม่ได้ระบุว่าการละเมิดจรรยาบรรณวิชาชีพดังกล่าวเป็นการกระทำที่เข้าข่ายกระทำความผิดทางวินัยด้วยหรือไม่ ให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้วินิจฉัย และให้ถือเป็นที่สุด

ส่วนที่ ๒

การลงโทษทางจริยธรรมและจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๐ การละเมิดจริยธรรมและจรรยาบรรณที่เป็นความผิดทางวินัยหรือความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนในการสอบสวนพิจารณาทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๔ หรือที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น ถ้าไม่เป็นความผิดทางวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ ดังนี้

(๑) ตักเตือน หรือ

(๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ

(๓) ทำทัณฑ์บน

กรณีตาม (๑) และ (๓) ให้จัดทำเป็นหนังสือตามแบบ จ. มร. ๑ และ จ. มร. ๒ ท้ายข้อบังคับนี้ เมื่อดำเนินการแล้ว ให้ทำบันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

ข้อ ๒๑ นอกจากที่ได้กำหนดไว้แล้ว การกระทำความผิดต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการละเมิดจริยธรรมและจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง และเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) เปิดเผยความลับทางราชการ ที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการอย่างร้ายแรง

(๒) สอน อบรม ชักชวน หรือยุยงผู้เรียน เพื่อให้กระทำการที่รู้ย่อว่าผิดกฎหมายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ข้อ ๒๒ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ หรือมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติซึ่งมิได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย และให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายวีระพล ตั้งสุวรรณ)

นายกสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง